

* * *

יוסי גמזו חלף עם הריית...

מאחר שבעדן ההון, התי-טק והריטינג
הכל-כף מטריאליסטי של העם שבשכבר
נתפרסם כ"עם-הספר" את אפנת-הזמן המרתי
ודבקתי בהונה באוצרותיו של העבר,
כף ממש עם דלדולם וצמצומם האקדמי
של תנ"ך, של יהדות ושל מקצוע הספרות
מתבקש לי להתרות כאן כי באפן אפידמי
מול ענף מדעי הרוח המרוט והכרות
צץ אצלנו טרנד אחר המתפשט והפורח
ואיננו כאן חלילה לא כבד ולא טרחן
אלא קל ככנף הרוח, רוח של מדעי הריית
המכר
בעקר
כמשביר לסרחן.

זה התחיל כבר בפתגיל המיתולוגי המסריח
שבזו פּרס עט עם ש"ס בשוס ופליק, בפאץ' ושמיר
(תוף תחמון שצחנה רבה הפיץ וגם הפריח)
על ממשלת האחדות שבראשות יצחק שמיר.

זה המשיך ב"ישרא-בלוף" של קנאקערים המוכנים

להבאיש ריחה של כל חלקה של הגינות וישר
בשנדרף כאן סרחהוניה של הפרת האמונים
תוף טיוח כל קנוניה בזה העניקו בשעות-כשר
לחברי מרפז המפלגה מנוי לג'וב בכיר
בו זוכים בלי כשורים אף עם קשרים ועם פרוטקציה
הצורכים בצחנה הזאת כל אף וכל נחיר
כשאותו זהום-אור הוא מעשה ידי הסקציה
של השור צחנור וחקריו לממשלה:

השרים מר סרחוניכיץ, מר שטינקובסקי ומר smelly

הממחים בכל מרמה והונאה ומכשלה
וקומבינה שהלבינה בתרבות ממשל בורדלי
של אתגן ושל משחק מכור וסחר סרסורי
את פניהן של כל ישרה ונורמה בשלטון הבוסים
שריחו מזכיר לנו, מן ההבט המוסרי,
את חיריה שריחה רחוק מערוגות הפשם...

זה מוסר ומתפתח כאן בחק שיון בנטל
בו החק הופף לצחוק ובו הנטל לא שנה
כי אזור צעיר אחד צפוי לצאת לשדה-הקטל
ואברך צעיר אחר שום התגיסות אינו חונה,
מה שלא מונע כלל משר-אוצר אשר מפיר פה
הבטחות לבוחריו כשהוא נחפז להתרברב
אף על פי שהתקפל כוחל אף שואג ככפיר פה
ומכריז: "הציונות חזרה" כשהוא מבין היטב
שבמקום הציונות חזרה הציוניות למשל כאן

בעוד רף-הפופולריות שלו דינו הכרע
בירדו – וזאת בצדק רב – בין מצביעיו מתמול כאן
והריח של מידת-אמינותו הוא ריח רע...

ועצמת הצחנה הזאת עולה שוב כסורחת
מקשרי קצינים בכירים במשטרה עם רבנים
שבמקום בדת ורוח בוחשים בכל קלחת
של קומבינות הון עתק ושחד רב ושלמונים
בשעה שמשפחות-הפשע בפראות ורשע
בזלזול מצפצפות על זרוע אכיפת החק
שאיינה מבטיחה לו לצבור חסר-הישע
בטחון אישי שחק-הג'ונגל עט אותו למחק.

ואנשי בלמוס-הבצע המלאים יראת-שמים
אבל לא יראת החטא של מכירת ציוד צבאי
לאיראן המתגרענת הקוראת יומם וליל
לקצה של ישראל, שכן הביזנס כדאי
גם אם יש בו בלי ספק בגידה נחעבת במולדת
(ואותם יראי-שמים משגם הוא נדאי
בתלמוד הירושלמי בו פסיקה ברורה מגדת
במסכת זו ששמה "פאה" על כל בגידה שהיא).

והנה, לפני ימים ספורים הרעשה התקשרת
כל ערוץ בטלוויזיה, רדיו או בעתונות
(אינטרנטית או מדפסת) – וכלם חפזו לקשר את

תושבי העיר אשדוד עם גל מבאיש של תוקפנות
שריחו כריח גאז או כימיקל צורב עינים
ופוגע בנחירים וגורם לכאב-ראש
וממחים להגנת סביבה יצאו לבדק מנין
באוויר העיר פורח אותו ריח עז לבאש.

סח ממחה מן הפקולטה לקדום מדעי הריח
כי מקור אותו ניחוח המצחין את האוויר
הוא מפעל לכימיקלים, ואחר, שהתנפח
עם אותה קביעה מפרכת סח: "זה גאז שמעביר
אל העיר משב נרקוטי של קוקטיל של גאז ופיתח
מאסדת-קדוח-גאז שבה בים אני חוזה."
וממחה שלישי טען שמדליפת מטען מסריח
מספינה עוגנת עוד לא בא כבשם הלזה.

אך למרות שבמשרד הממנה בעז ויגע
על שמירה ועל פקוח איכותה של הסביבה
לא הצליחו לאתר את מקורו של אותו פגע
יש לי רשם כי צדקה זקנה אשדודית חביבה
באמרה כי הריחות שבפוליטיקה מנינו
או באי שויון בנטל או בפשע מלבלב
מצטרפים לצחנה כללית שאת ריחה גלינו
לא רק בעקצוץ באף ובעינים – גם בלב.

כי אולי צחננון האף זמנית תלף לו עם הריח

אַף צַהֲנוּן הַלֵּב שֶׁל מִי שֶׁבְּאַרְצוֹ רוּצָה לְנֶשֶׁם

רֵיחַ שֶׁל אֲוִיר נָקִי מִן הַמְּבֹאֵשׁ וְהַסּוּרֶחַ

מְחַיֵּב אוֹתִי, הַיְגִינִית, אֶת הַטּוֹר הַזֶּה לְרֶשֶׁם.